

ידיעות מעברות

כ' בחשוון תשע"ט | 29 באוקטובר 2018 | גליון 10 כרך 82

עכשיו
יותר מתמיד!

לעמק דרושה
מנהיגות חדשה.

תכל'ס
הכי מתאימה!

תוכן העניינים

4	מזכירות
8	מענה לשאלתה
8	משולחנה של ועדת קליטה
9	דיווח מהנהלת קש"ת
10	נסיעה וחניות בשטח הקיבוץ
11	נהיגת חורף 2018
12	בחירות בעמק חפר
16	הקיבוץ כפי שהיה - החינוך הקיבוצי
18	עדכונים מהכולבולית החדשה
18	בית לחיים קורם עור וגידים!
19	מז הארכיון
20	על האתגר-ראיון עם אורי שלם
23	חלומות על הסופרמרקט
23	עובר ושב

דבר העורך

ימים שרביים של סוף אוקטובר מתחלפים בימי שיטפונות סוערים ומזכירים לנו שמזג אוויר משונה הוא רק ספתח לבאות, ואכן לא רק כדור הארץ מתחמם, אלא גם מערכת הבחירות למועצה האזורית עמק חפר.

לרבים לא זכורה מערכת בחירות כה טעונה ותוססת. מצד אחד אמוציונלית ורווית השמצות אנונימיות שדומה שמגיעות מכל הכיוונים אל אלפי אנשים באמצעות סמסים וכוללות דברי בלע ואף מיזוגניות לשמה (ועל כך גם בגיליון זה). מצד שני, התושבים ערים לנעשה, מפרידים בדרך כלל בין עיקר לטפל, בין עובדות לפייק-ניוז, ומגלים עניין הולך וגובר בבחירות בהשפעתן על חיי היומיום שלהם, בחשיבותן ובמשמעותן בעידן מורכב זה של שינויים, כשהאופק והעתיד לא תמיד ברורים. אותן בחירות אשר מלכתחילה היו אמורות להיות בראש סדר המודעות של תושבי העמק, חזרו לכותרות וממלאות מיילים, פמפלטים, פוסטים וציורים. העובדה שגם אלדד וגם יעריב הם חברי מעברות רק מוסיפה ומעוררת עניין, שמפנה אלינו זרקור מיוחד ואף תסיסה חברתית בריאה אשר מייצרת לוביסטים נאמנים ברחבי הקיבוץ.

בגיליון זה תוכלו לקרוא, בין היתר, את שכתבו אלדד, ומיכה דורון (סגנה המיועד של עפרה ברק), במיוחד לעיתון הקיבוץ ולחברי מעברות, ערב הבחירות למועצה. גם אנו קוראים מעל בימה זו- הצביעו והשפיעו!

לאחרונה התכנסה מערכת העיתון לישיבה בה עלו מספר נקודות חשובות, ביניהן כאלו הנוגעות לריבוי השאלות המוגשות (לגורמים שונים) ולבלבול מסוים בצורת הגשתן, אשר חשוב להבהירו לכלל ציבור החברים והחברות. 'השאלתה' הינה כלי חשוב מאין כמוהו. היא מאפשרת לחבר/ה הזדמנות להעלות שאלה או מספר שאלות, בעלות חשיבות או עניין לציבור הרחב, באופן פומבי - לממלאי תפקידים, מנהלים, רכזים או אחראים על תחום מסוים בקיבוץ.

בשם השקיפות, על השאלתה להיענות בזמן סביר על ידי בעל התפקיד ובעיתון היא בדרך כלל תתפרסם כבר לצד התשובה שהגיעה ממנו/ה. במידה ולא התקבלה תשובה כזו בזמן סביר, תתפרסם השאלתה תוך ציון עובדה זו. במקרה כזה, היא תפורסם בשנית, בצירוף התשובה המיוחלת, בגיליון שלאחריו.

**קיבוץ מעברות משתתף בצערה של חברתנו
רותם גלס בן שאול
ומשפחתה
על מותו של אביה
אלי גלס ז"ל**

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שאול

חברי המערכת: ענבל נקש, ערן שבתאי

עיצוב גרפי: שמש ברקוביץ

תמונות השער האחורי: גליה פלד ושמש

ברקוביץ

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

רבים באופציה של פרסום מידי ומענה מהיר וזה נהדר. ישנן אפשרויות רבות יותר מאי פעם לתקשר, ליידע ולהעביר אינפורמציה בין האחד לשני, בין חתכי גיל וקהילות מסוימות וכמובן לכל החברים והחברות במקביל.

הפסקת הדפסתו הסיזיפית של העיתון במכונת הצילום שבמזכירות והמעבר לבית דפוס מסודר, כמו גם הרצון לייעל ולחסוך הובילו לכך שאנו מדפיסים כ-330 גיליונות בכל פעם ומזמן חדלנו להדפיס עשרות רבות של עותקים פיזיים לכל בני הקיבוץ שאינם חיים איתנו.

פונים אלינו במהלך כל שנה עשרות בני קיבוץ אשר עזבו ומעוניינים לשמור על קשר עם הקיבוץ ולקבל את העיתון. מי שיכול לשלוח את העיתון הפיזי ליקיריו לאחר שסיים לקרוא אותו - נפלא! בכל מקרה, גישה לעיתון תהיה אפשרית ככל הנראה דרך ה'קהילנט' במגבלות מסוימות ועל כך ניידע אתכם בהקדם.

להזכירכם: יציאת העיתון תלויה במספר גורמים ואי אפשר להוציאו "בכוח" אם אין מספיק תוכן ראוי ומעניין שימלא אותו. היא תלויה, בין היתר, בכמות ובאיכות החומרים שמגיעה לשולחן המערכת, במגבלות גראפיות מסוימות (כפולות של 4), באילוצי בית הדפוס ועוד.

אנו תמיד מחפשים חברים וחברות אשר יודעים ואוהבים לכתוב ומוכנים לראיין מפעם לפעם אנשים מהקיבוץ עבור העיתון. ראו בזאת קול קורא נוסף אליכם - צעירים וצעירות, וגם חברים מהגיל השלישי! נשמח תמיד לעזרה בראיונות ו/או בתמלול שלהם.

ובהזדמנות זו אני רוצה להודות מקרב לב לצוות המערכת: לענבל נקש, לערן שבתאי וכמובן לשמעון ברקוביץ, המעצב הגראפי הנהדר של העיתון ולומר תודה גם לאורלי שפירא, שהייתה חלק מהצוות תקופה ארוכה ופרשה ממנו לאחרונה.

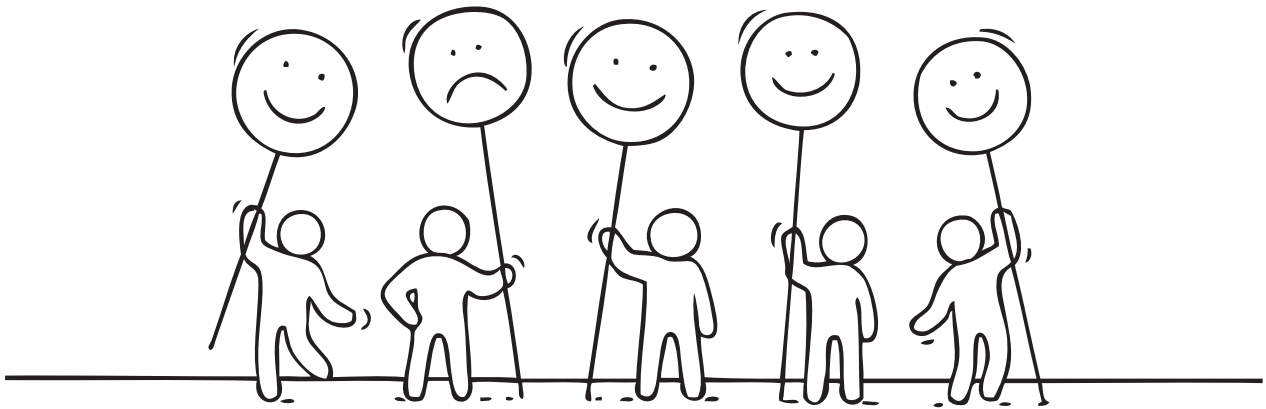
העורך

על בעלי התפקידים לזכור שבין תשובות לאקוניות וקצרות לתשובות ענייניות אך רגישות - עומדת לעיתים בסך הכול תוספת של שורה אחת... תשובות מלאות המניחות את הדעת מכבדות את החבר השואל/המודאג ומכבדות גם את בעלי התפקידים הנשאלים ואת כלל הציבור שבחר במלאי התפקידים.

- על כל השאלות להישלח במייל ישירות לבעלי התפקידים שאליהם הן מופנות ובמקביל גם לעורך העיתון (כלומר יש לכתב אותו) - תוך ציון העובדה שמדובר בשאלתה שמופנית לפרסום בעיתון. כך ייחסכו אי-הבנות רבות וכל הצדדים (השואל, הנשאל והעורך) יוכלו להיות בקשר בדיסקרטיות מלאה ולשתף הבהרות, תיקונים, הארות, או חילופי דברים בנוגע לשאלתה, אם יהיו כאלו.
- באם התשובה אינה מספקת את השואל/ת הוא רשאי לחדד אותה או לנסח שאלה אחרת. להזכירכם תמיד ניתן לדבר פנים אל פנים או לשאול טלפונית או במייל כל שאלה את בעלי התפקידים במעברות.
- אם מאיזושהי סיבה קיים נתק תקשורת, נשמח תמיד לעזור! עם זאת, חשוב לזכור שהשאלתה אינה כלי להתנגחות בנושא תפקיד על ידי הצפת שאלות בעניינינו, פעם אחר פעם - ללא ניסיון ממשי לשיח רגיל איתנו.
- העורך מחויב לפרסם שאלתה חתומה בלבד (אין שאלות בעילום שם). ניתן כמובן לחתום במשותף על שאלות.
- לא יתפרסמו שאלות הפוגעות בשמו הטוב של אדם או הכתובות בלשון פוגעת.
- כל חבר/ה יכולים להרגיש חופשי לפנות אליי או לכל אחד מחברי מערכת העיתון להתייעצות קודם שליחת שאלתה אם אינם בטוחים בעניין מסוים. אנחנו כאן בשביל לעזור ובדיסקרטיות מלאה.
- להזכירכם, כתובת המייל של העיתון (גם למשלוח רשימות/כתבות) - iton.maabarot@gmail.com - אנא, הימנעו מלשלוח חומרים לכתובת המייל הישנה של העיתון, שכן היא לא בשימוש כבר תקופה ארוכה. בדקו את הכתובת לפני ששלחתם... אני משתדל מאד לאשר את קבלתו של כל מייל המגיע אליי.

עיתון הקיבוץ יוצא כבר תקופה ארוכה ל-4 שבועות. שינויים רבים עברו עלינו מאז הקדנציה הראשונה שלי כעורך שבה יצא העיתון כל שבועיים. עם ריבוי אמצעי התקשורת האלקטרונית בקיבוץ וביתר שאת עם כניסת ה'קהילנט', בוחרים חברים

מן המזכירות

זה מי שאנחנו ועל זה אתם יכולים לסמוך

סיכום ישיבות המזכירות ב-08.10.18 (1518)

- **מנהיגות - מזכירות שמחויבת למציאת שביל הזהב בין גמישות לנוקשות.**
- **לקיחת אחריות - מזכירות שפועלת ונושאת באחריות מלאה על קבלת החלטות וביצוען כמו גם על תוצאותיהן של החלטות שהתקבלו.**
- **דוגמא אישית - מזכירות בה כל אחד מחבריה מחויב להתנהל על פי החלטות ונורמות מקובלות במעברות או לשנות אותן בהליך תקין, שקוף והוגן.**
- **הליכה עם הזמן - מזכירות שמגלה פתיחות למציאות משתנה ומנהיגה את מעברות בהתאמה למציאות זו.**
- **שיתוף פעולה - מזכירות שרואה את עבודתה מתוך שותפות. הן ברצון ובכוונות והן בעשייה (למשל המוכנות לעבוד בצוותי משנה בנושאים רלוונטיים).**
- **חיבור לקרקע - מזכירות שלומדת ובודקת לעומק, שמנהלת דיאלוג עם החברים, כדי לדעת ולהבין מה קורה בשטח ומחויבת למציאת דרכי התמודדות ישימות.**
- **גמישות ויצירתיות - מזכירות שמשלבת יצירתיות בדרך חשיבתה על הדברים ומפעילה גמישות לצד אחריות על שמירת גבולות ברורים.**
- **הקשבה - מזכירות שמקשיבה באופן פעיל, חבריה מתייחסים למה שעולה בדיונים ומאפשרים לעצמם ולחברים שפונים לזכות בהקשבה "נקיה".**
- **יושרה - מזכירות שמאפשרת הזדמנות שווה ויחס הגון והוגן לאנשים ודעות.**
- **יכולת לסלוח - מזכירות שמבינה שפגיעות היא חלק מאנושיות, שיודעת להתמודד עם מצבים טעונים ברגישות וללוות משימות מורכבות, בשמירה על יחסים תקינים.**
- **ראייה "אחרת" - מזכירות שמרשה לעצמה לעבוד גם מ"הבטן" ולהביא למערכת השיקולים שלה גם ראייה ייחודית ושאינה מובנת מאליה.**
- **חריצות - מזכירות שמחויבת ללמידת הנושאים העומדים**

1) הכרות אישית והכרות עם עבודת המזכירות

מהלך הדיון:

המזכירות נפגשה לשיבתה הראשונה בהרכבה החדש. תזכורת להרכב המזכירות הנבחר: מירב שוטוב, אפרת אשל, אנדי קדר, אופיר צדוק, שמעון ברקוביץ, כרמי דניאל, אסף אדר, גיל שמואל, גלית יערי, לירון גרינברג, רון גילת ומיכל לוי. לאורה - מנהלת מש"א תשתתף בישיבות המזכירות מעת לעת, בתיאום עם המזכירה ובהתאם לנושאים שעל סדר היום.

למרות היות כולנו חברי קיבוץ וכביכול מכירים זה את זה, ערכנו הכרות מעט יותר אישית. חלקנו חוויות טובות וחוויות מאתגרות שלנו כחברי קיבוץ, למדנו משהו על העולם הפנימי של חברנו והתחלנו לבסס הסכמות לגבי כללי השיח והרוח אותם נרצה לאמץ במסגרת עבודתנו המשותפת. בחנו את האיכויות שקיבלנו בירושה ממזכירות קודמת שראוי שנביא לפורום המזכירות לטובת האמון שנתן בנו ציבור החברים ולטובת הובלת הקיבוץ בשנתיים הבאות. חברי המזכירות הנכנסת בחרו להוסיף איכויות שמצאו שחשובות ומועילות.

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות קיבלו על עצמם עקרונות לשיח מכבד וענייני. מצורפת המחויבות של המזכירות החדשה.

4 אישור הנהלות אגש"חים וחברות בשליטה מלאה של הקיבוץ

מהלך הדיון:

המזכירות ביושבה כוועד מנהל מתבקשת כל שנתיים לאשר מחדש הרכב הנהלות האגש"חים והחברות שבשליטה מלאה של הקיבוץ. איוש הנהלות הוא באחריות מרכז המשק וועדת המשק אך בהתאם להוראות הרגולציה חייב להיות מאושר מחדש כל שנתיים במזכירות. ברוב הנהלות יושבים חברים מתוקף תפקידם או שנבחרו בוועדת משק ובשיחה.

החלטת המזכירות:

אושרו הנהלות האגש"חים והחברות כמפורט:

מ. אנרגיה אגש"ח

אופיר צדוק, שמשון חסיד, אנדי קדר.

מעברות חשמל בע"מ

אופיר צדוק, מיכל הלפרין, אנדי קדר, אפרת אשל.

מתכת מעברות אגש"ח

אופיר צדוק, רונן ברניר, שחר ינאי, אנדי קדר, משה טליאס.

בניה והנדסה מעברות אגש"ח

אופיר צדוק, עמוס הלפרין, אנדי קדר, אוהד נוף.

5 דיווח מוועדת מינויים

מהלך הדיון:

כחלק משגרת עבודתה, תזמן המזכירות את נציגי כל הוועדות כפעם-פעמיים בשנה כדי לשמוע על פועלן, להכיר את האתגרים והנושאים בהם עוסקת כל וועדה, להיות עבור הוועדות מרחב להתייעצות, תמיכה וגיבוי.

הראשונים שהוזמנו הם חברי וועדת מינויים. ייצגו אותם בכבוד רכזי הוועדה - משה טליאס וטאטי קרייר. עוד חברים בוועדה - לאורה פרידמן, מנהלת מש"א (מתוקף תפקידה), רונית ינאי, מיטל אולמן ורוז כהן. טאטי ומשה סיפרו כי לקחו על עצמם את הובלת וועדת מינויים אחרי תקופה ארוכה, לאחר שוועדה קודמת סיימה עבודתה ולא נבחרה וועדה במקומה. לקח כשנה של עבודה מאומצת כדי להדביק את הפערים שנוצרו בתקופה זו באיוש תפקידים במעברות.

העבודה איננה קלה, אנשים לא ממהרים להתנדב לקבל על עצמם תפקידים. האתגר הוא למצוא ממלאי תפקידים ורכזי וועדות. חברי וועדות יותר פשוט לגייס והסיבות לכך הן שונות - לחלק מהחברים יש

על סדר יומה. חברי המזכירות יקראו חומרים רלוונטיים ויבקשו מידע מגורמים שונים, כדי להבין את ההיסטוריה ואת אופן התפתחות הדברים על מנת להגיע מוכנים לדיונים.

- **הרחבת דעת** - מזכירות שמחויבת ללמידה מעמיקה ויסודית של תקנונים, נהלים והחלטות.
- **יחסי אנוש** - מזכירות שמתייחסת לאנשים, חברי מזכירות שיוצרים קשר עין, מנהלים שיחה ישירה ופתוחה ותורמים לאווירה נעימה בתוך המזכירות ומחוצה לה.
- **עיסוק בעיקר** - מזכירות שיודעת לברור, מתוך מגוון הנושאים, את אלה החשובים והמשמעותיים לכלל ולפרט.

2 קליטה

מהלך הדיון:

נורית יואל, מרכזת וועדת קליטה הציגה מועמדים לקראת שיחת הקיבוץ. לכל המועמדים תנאי סף לקליטה על פי החלטות הקיבוץ ובהתאם לשלב בו הם נמצאים בתהליך הקליטה. כולם מומלצים ע"י וועדת קליטה. למועמדות: נועה ביתן - בן שאול, זיו מרבר, עדי בן אהרון-טחנאי ולחברות: דניאל שרון-מרבר, אילן טחנאי, אפרת ברקאי-כפיר.

החלטת המזכירות:

המזכירות אחרי ששמעה את נורית, ממליצה לשיחה לקבל למועמדות את נועה ביתן - ב"ש, זיו מרבר, עדי בן אהרון-טחנאי ולחברות את דניאל שרון-מרבר, אילן טחנאי, אפרת ברקאי-כפיר. (בינתיים אושר בקלפי - ברכות למועמדים ולחברים החדשים)

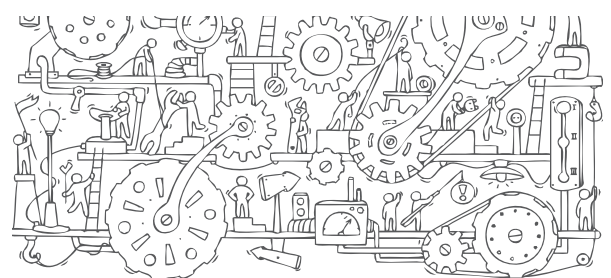
3 הצגת המבנה התאגידי של מעברות

מהלך הדיון:

אופיר צדוק, מנהל הכספים הציג לחברי המזכירות את המבנה התאגידי של הקיבוץ ופירט לגבי מצבו הנוכחי של כל גוף (אגש"חים וחברות שבשליטה מלאה של קיבוץ מעברות) ולגבי יחסי הגומלין וההיררכיה הארגונית של המבנה כולו.

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות שמעו, שאלו ולמדו.

6 סיום קדנציות ומכרזים

.....

מהלך הדיון:

חברי המזכירות שמעו מטאטי ומשה שישנם שלושה תפקידים אשר עומדים לקראת סיום קדנציה בשבועות הקרובים - מירב שוטוב, מסיימת קדנציה כמזכירת קיבוץ, אופיר צדוק, מסיים קדנציה כמנהל כספים ונילי שני, מסיימת קדנציה בניהול הבריאות והרווחה. וועדת מינויים, לאחר ששוחחה עם חברים רבים, בחנה את אופן התפקוד של כל אחד בתפקידו ואת שביעות הרצון ממנו - פנתה אל כל אחד מהשלושה וכולם הביעו רצון להציג מועמדות לקדנציה שניה - חלקית או מלאה. כדי לא לקיים שלושה מכרזים ושיחות קיבוץ בטווח זמן קצר, החליטה וועדת מינויים להוציא את המכרזים לכל שלושת התפקידים בו זמנית. כל המידע לגבי הגדרות התפקיד, המכרזים והקלפי פורסם לחברים ע"י וועדת מינויים וועדת שיחה.

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות תומכים במהלך שיאפשר למירב, אופיר ונילי להציג מועמדות לקדנציה שניה. כעת, כאשר הכרעה על שינוי אורחות חיים קרובה מאוד, יש יתרון מובנה בהמשכיות של ממלאי תפקידים שלוקחים על עצמם את הובלת תהליכי קבלת החלטות, ממשיכים לתחזק את השגרה לצד עיצוב מודל השינוי והטמעתו בהתאם להחלטות שיתקבלו. בנוסף, על הפרק אתגרים פיננסיים משמעותיים למעברות שהתשתית להם נבנית בתקופה זו.

סיכום ישיבות המזכירות ב-18.10.15 (1618)

1) פניה להארכת חופשה מיוחדת - נעה ותמיר נתר

.....

מהלך הדיון:

נעה ותמיר נתר עומדים לקראת סיום שנת חופשה מיוחדת שאושרה להם ע"י הקיבוץ וביקשו הארכה של שנה נוספת - שנה שניה של חופשה מיוחדת.

החלטת המזכירות:

הבקשה אושרה בכפוף לחתימה על הסכם חופשה מיוחדת לשנה נוספת.

.....

2) קליטה

.....

מהלך הדיון:

נורית יואל, מרכזת ועדת קליטה, הביאה לאישור המזכירות את מועמדותה של סיון פלר. סיון עומדת בכל תנאי הסף לקליטה לפי תקנון הקליטה.

רתיעה מנושא הבחירה בקלפי ולא מרגישים נוח להעמיד עצמם לבחירה אישית, חלקם חוששים מהאחריות הכרוכה בריכוז וועדה, חלקם מתקשים לפנות את זמנם לפעילות זו וחלקם אינם בטוחים שיוכלו לתרום ולהשתלב במארג העשייה החברתית.

וועדת מינויים מקפידה לעבוד על פי משך הקדנציות כפי שאושרו בשיחת הקיבוץ ומתחילה באיתור מחליפים לתפקידים, מספר חודשים לפני שמסתיימת קדנציה. הרכב וועדת מינויים שכולל חברים מגילאים שונים מאפשר ליצור עניין ולשלב חברים מכל שכבות הגיל בפורומים ובוועדות. אחת המטרות של הוועדה היא לשלב את צעירי הקיבוץ גם בריכוז וועדות כדי שיצברו ניסיון, ילמדו מהחברים המבוגרים ויהוו עתודה לניהול והנהגת הקיבוץ לשנים קדימה.

טאטי ומשה הדגישו את היתרון של הריכוז בשניים שעבורם עובד מצוין וממליצים לרכזי וועדות נוספים לבחון גם הם ריכוז משותף כפתרון טוב שמאפשר חלוקה של משאבי זמן, אחריות ומשימות.

המזכירות שמעה על ההתנהלות השונה הנדרשת כאשר הוועדה מאתרת רכז/ת וועדה לעומת איתור ממלא תפקידים. בעוד רכזי וועדות מאותרים ע"י חברי וועדת מינויים, הרי שעבור ממלא תפקיד, נקבע צוות איתור חיצוני לוועדה הכולל איש מקצוע מתחום משאבי אנוש, מנהלת מש"א של הקיבוץ וחבר נוסף בעל ניסיון ניהולי/ הכרות עם המערכת של מעברות. המועמדים עוברים ראיון של צוות האיתור ונשלחים למבחני התאמה חיצוניים בהתאם לשיקול הדעת של הצוות בשיתוף וועדת מינויים. התלבטות שמלווה את עבודת הוועדה היא האם על הוועדה להמליץ על מועמדים לאיוש תפקידים והיה ויש יותר ממועמד אחד שמעוניין או רק לנהל את המכרזים ולהביא לשיחה את המועמד או המועמדים ולתת לקלפי לומר את דברו.

צורך נוסף שעלה בדיון הוא לנהל דיון ציבורי מחודש על קדנציות ותפקידים ומה שביניהם. ז"א ההבחנה בין מה אנחנו מגדירים כתפקיד עם קדנציה ומה מקצוע - מקום עבודה שלא נדרשת בו הגדרה של קדנציה והוא בעצם מקצוע וקריירה לשנים רבות.

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות הביעו הערכה לעבודת הוועדה ולהובלה שלה ע"י טאטי ומשה. מעברות התברכה במערך מיוחד של ניהול עצמי. עשרות חברים לוקחים חלק בפורומים, בוועדות ובתפקידים השונים, רובם בהתנדבות מלאה. כל אלה מפנים, את משאבי הזמן והאנרגיות שלהם לטובת כלל החברים ולטובת השותפות שלנו בכל תחומי החיים. וועדת מינויים מתחזקת את המערך הזה בצורה נפלאה.

החלטת המזכירות:

המזכירות אישרה סטטוס של מועמדת לקליטה לסיוון פלר.

3) דיווח מצוות התנדבות ומעורבות

מהלך הדיון:

יעקב אבנט ואריאל דניאלס מצוות התנדבות ומעורבות בקהילה הובילו דיון שעסק בעקרונות ההתנדבות ועל האופנים המתאימים ליצירת התעניינות ופעולות התנדבות ומעורבות בקרב חברי מעברות.

תזכורת - עד לפני כשנה, תקציב התרומות של מעברות (חצי אחוז מהעודף המשקי) היה נידון במזכירות פעם או פעמיים בשנה ושם הוחלט לאיזה מהבקשות לתרומה שהגיעו מחברים או מגופים חיצוניים, להיענות. לפני שנה החליטה המזכירות למגף את התקציב הזה ובאמצעותו להרחיב את פעילות ההתנדבות והמעורבות החברתית בקרב חברי מעברות. אריאל דניאלס לקח על עצמו את הובלת הצוות ואתו יעקב אבנט, ברטה מוגילבסקי, אורית אלון וליך מוזס.

הצוות קבע עקרונות עבודה שאושרו במזכירות ומאז פועל כדי לסייע לחברים שכבר מתנדבים בארגונים שונים ולהרחיב את ההתעניינות לפעילות מהסוג הזה לחברים נוספים. הצוות פירסם לאורך השנה בעלון הקיבוץ דיווחים על העשייה היפה הזו וימשיך לפרסם גם הלאה. האתגר המשמעותי עמו מתמודד הצוות הוא איך לעניין ולגייס עוד ועוד חברים לפעילות שכל כולה ללא תמורה, מאופיינת במחויבות ומכוונת להיטיב עם הזולת.

דיברנו על כך שבקיבוץ יש המון פעילות התנדבותית, הרבה מאוד חברים שותפים בפעילות של פורומים וועדות, הכנת חגים ועוד ועוד. פחות מוטבע ב'ד.ג.א.' שלנו להתנדב מחוץ לקיבוץ. האתגר המשמעותי איתו מתמודד הצוות הוא איך לעניין ולגייס עוד ועוד חברים לפעילות התנדבותית מחוץ לקיבוץ ולא רק בתוכו, פעילות שכל כולה נתינה ללא תמורה, מאופיינת במחויבות ומכוונת להיטיב עם הזולת.

הצוות שלנו מקושר לגופים התנדבותיים בתק"צ, בקיבוצים אחרים ובמקומות נוספים, מנסה לאתר פעילות התנדבותית ולהציע אותה לפי התאמה אישית לחברים. בדיון הודגש הערך של התנדבות קודם כל לאדם המתנדב ובוודאי לקהילה שרוח ההתנדבות והאכפתיות כלפי מי שגורלו פחות שפר עליו שורה בה.

ניסינו במסגרת הדיון לחשוב על פלחי אוכלוסייה בקיבוץ שלנו שכדאי לפנות אליהם ויחד אתם לעצב עשייה

התנדבותית כמו - משפחות, מסגרות החינוך השונות, פנסיונרים. אריאל ויעקב סיפרו על פעילויות שנעשו בנעורים, בבית הספר וע"י חברים שבצנעה ובמחויבות רבה מתמידים בפעילות התנדבותית מחוץ לקיבוץ במגוון של ארגונים.

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות רואים חשיבות רבה לפרט ולקהילה בפעילות התנדבותית. המזכירות תמשיך לתמוך ולהוות מרחב להתייעצות עבור צוות ההתנדבות והמעורבות. בישיבת מזכירות נוספת יוצגו סיכום פעילות והתקציב של הצוות ב-2018 ותכניות לקראת 2019.

4) ערעור על נוסח כתב הצהרה והתחייבות לחלוקת רווחים מיוחדים לשנת 2017.

מהלך הדיון: יהושע מס ועופר הרצוג ערערו על הנוסח לכתב ההצהרה וההתחייבות שחברי מעברות חתמו עליו, כחלק ממהלך של חלוקת רווחים מיוחדים לשנת 2017. עופר קבל בעיקר על השפה המשפטית שהעליבה אותו כחבר שמרגיש שממלא חובותיו ולא רוצה לחוש כעבריין שמטילים ספק ביושרו. יהושע ביקש להחזיר את המסמך לדיון בשיחת הקיבוץ במטרה לבטל מתוכו את סעיפים 6-1.

החלטת המזכירות:

המזכירות לאחר שדנה בטענות שהעלו יהושע ועופר ובחנה את תהליך קבלת ההחלטות ואת הסוגיות החברתיות והמשפטיות הכרוכות בו - מצרה על כך שנוסח כתב ההתחייבות וההצהרה התפרשו כעלבון או פגעו במי מהחברים וכמובן בעופר באופן אישי. זו לא הייתה הכוונה בשום אופן. המזכירות לא קיבלה הבקשה של יהושע להביא את הנושא לדיון נוסף לשיחת הקיבוץ ולא כל שכן, לבטל סעיפים ממסמך שהיה חלק מתהליך של חלוקת הרווחים המיוחדים לשנת 2017, ונחתם ע"י החברים ובהתאם להחלטות הקיבוץ.

5) יריב יערי מתמודד למליאת המועצה ולסגנות - לקראת הבחירות המוניציפליות.

מהלך הדיון:

יריב יערי, שמתמודד על סגנות ראש המועצה לצידה של גלית שאול, ביקש לדבר בפני המזכירות. בדבריו הדגיש את החשיבות של שמירה על מערכת בחירות הוגנת ומכבדת, הסביר מדוע החליט ל"רוץ" ברשימה משותפת במעברות יחד עם אלדד, הביע שביעות רצון מכך שמערכת הבחירות הנוכחית מעניינת יותר חברים במעברות ומביאה למודעותם את חשיבות המועצה האזורית בחיינו וביקש מהמזכירות לעודד חברים להיות מעורבים

המזכירות הביעה תמיכה פומבית מעל דפי העלון ברני לראשות המועצה ובאלדרד כנציג מעברות במליאה וכסגנו של רני. המזכירות מצטרפת ליריב בהערכת החשיבות של מעורבות חברים בבחירות ותפעל לעודד חברים להתעניין ולהצביע ביום הבחירות.

מירב שוטוב

ולבוא לקלפי להצביע. עוד ביקש יריב לעדכן כי עומד לפרסם גילוי דעת בנושאים המרכזיים בהם עוסקת מערכת הבחירות בעמק חפר. (בינתיים כבר פורסם לחברים).

החלטת המזכירות:

חברי המזכירות הביעו הערכה ליריב על החלטתו האמיצה להיכנס למרחב של השלטון המקומי והמוכנות להביא את יכולותיו וניסיונו כדי להיטיב עם העמק. הודגש כי

מענה לשאלתה של ציון טובי מהעיתון הקודם

תשובת לאורה לשאלתה:

אינני מכירה מקרים כאלה. למיטב ידיעתי רק משאבי אנוש מטפלים ומלווים חברים שנמצאים בתקופת חיפוש עבודה.

עובדי חוץ מקבלים מביטוח לאומי דמי אבטלה למשך כ-6 חודשים, חברים שעברו בקיבוץ ונמצאים בין עבודות זכאים ל-45 ימי חיפוש עבודה.

בברכה,
לאורה פרידמן

השאלתה הופנתה ללאורה פרידמן - מנהלת מש"א: ברצוני להבין כמה נקודות שאינן ברורות לי מגיליון 7 של עיתון הקיבוץ: בדו"ח מש"א תחת הכותרת "נקודות מרכזיות" נאמר: "8-6 חברים בסטאטוס חיפוש עבודה".

שאלתי היא:

1. האם המספרים הנ"ל כוללים את אלה שנשור מטיפול מש"א ועברו לטיפול המזכירות?
2. כמה זמן עומד לרשות חבר/ה לחפש עבודה בעידן האינטרנט?

משולחנה של ועדת קליטה

עוד אנו עוסקים כרגע, בקליטות נוספות של בנים שלנו ובני זוגם, וזו הקליטה היחידה שלנו בקיבוץ. יש שתי משפחות המבקשות להיקלט מבנינו, אולם הדיור, שהוא המכשול היחיד מעכב אותם ואותנו. גם מחזור חדש של מסיימי מסלול צעירים לפנינו, ואנחנו בקשר איתם.

וכמובן, אנחנו זוכרים ובקשר עם המועמדים הנקלטים שבתוך מסלול הקליטה, לא שכחנו את אייל קליין (בן הזוג של נטע שלג), את אירה סמאי, את הגר עירון (בת הזוג של דגן שמעוני), את עדי אברהם (בן הזוג של רעות הראל-אברהם), ואת מור ב"ש. אפרת שביט-רוגובסקי (בת הזוג של שי) במעמד אורחת.

הטלפון של כולנו פתוח בפניכם, אני מאחלת לכולנו שנה מוצלחת בריאה ושמחה. נורית יואל בשם ועדת קליטה

ועדת קליטה החדשה פועלת מזה כחודשיים. בוועדה חברים: אורית אלון, אליסה בן שאול, ברכה מליחי, יוני מס (בן ממשיך, ותודה לו), מיכל בירמן ואני. (ע"פ סדר הא-ב)

כולנו מבקשים לברך את החברים החדשים: אילן טחנאי, דניאל שרון-מרבר ואפרת ברקאי-כפיר. וכמובן את הנקלטים החדשים, למועמדות: עדי בן אהרון-טחנאי (בת הזוג של אילן טחנאי), נועה ביתן-בן שאול (בת הזוג של מור בן שאול), וזיו מרבר (בן הזוג של דניאל שרון-מרבר), מי יתן וירגישו איתנו כולם בבית, שנדע להיות קהילה תומכת ומכילה.

כולם כולם, חברים כמועמדים, הם אנשים איכותיים וטובים, שאנו יכולים להתברך בהם, ומאחלים להם היכרות מהירה עם המקום, עם דרישותיו, ועם החובות הבאים לצד הזכויות בהיותם חברים ושותפים.

דיווח מהנהלת קש"ת

15 באוקטובר 2018

חשמליה	אחזקה	
95 ₪	85 ₪	שעת עבודה לחבר
100 ₪	90 ₪	שעת עבודה לענף
130 ₪	130 ₪	שעת עבודה בחירום (שישי שבת וחגים)
	150 ₪	שעת עבודה למסגר

הנהלת קש"ת ממליצה שכל חבר או ענף שמבקשים ביצוע עבודה יבקשו ויקבלו הצעת מחיר לפני תחילת העבודה. מענפי התחזוקה ידאגו לתת הצעות מחיר לכל עבודה שיתבקשו.

הוחלט:

לפני אישור סופי של עלויות יתקיים דיון נוסף בנהלת קש"ת בישיבה הבאה.

עבודות על חשבון האחזקה ועבודות פרטיות:

אין קריטריונים מסודרים וברורים לקביעת אופי העבודה אם היא פרטית או על חשבון התחזוקה. על פי דבריה של ענת, רוב העבודות כיום מבוצעות על חשבון האחזקה והסיבה העיקרית לכך היא הבלבול והוסר הסדר בנושא הזה. ענף התחזוקה מבקש לקבל מהנהלת קש"ת קריטריונים ברורים שיפורסמו לציבור כדי שענף התחזוקה לא יצטרך לעמוד מול החברים ולהיות המחליט מהי עבודה פרטית. התקיים דיון ראשוני והועלו דוגמאות למקרים ומצבים בהם לא ברור מי משלם עבור העבודה.

הוחלט:

הדיון על קביעת קריטריונים לאופי העבודה ימשך בישיבה הבאה.

1. תורנויות בסופי שבוע וערבי חג בחד"א - המשך לדיון שהתקיים בישיבה הקודמת

מוזמנים: דרור - מנהל המזון ודלית כהן - אחראית לסידור התורנויות.

בחודש שחלף מאז פירסום ההודעות לציבור התנדבו עוד מספר חברים לבצע תורנויות. 12 חברים מוכנים לבצע הגשות בשישי בערב. עד היום מספר התורנים שנקבע למשמרת שישי בערב הוא 4 תורנים ולמשמרת שבת בצהריים 3 תורנים. בחודשים האחרונים ישנה ירידה בכמות החברים האוכלים בשישי בערב. התקיים דיון שבו חברי קש"ת הביעו את רצונם לשמור את ארוחות שישי ובנוסף הדעה היתה שאין הבדל בין שישי בערב לשבת בצהריים מבחינת כמות העבודה.

החלטה:

הנהלת קש"ת אישרה הורדת תורן אחד מארוחת שישי בערב ועל ידי כך לשמור את ארוחות שישי בערב. אנחנו קוראים לחברים נוספים להתנדב לתורנויות ההגשה.

2. פרידה מלירון גרינברג כמנהלת המרכולית

הנהלת קש"ת הודתה ללירון על שנות עבודתה כמנהלת המרכולית והביעה את הערכתה להשקעה ולאיכפתיות של לירון, לשביעות הרצון של הציבור כולו. מאחלים ללירון הצלחה בתפקידה בבית הספר ומאוד שמחים שהיא נשארת בקש"ת.

3. עלות שעת עבודה ריאלית בענפי האחזקה, כוננויות וקביעת קריטריונים לחיובים פרטיים

מוזמנת: ענת קדר

כיום עבור כל עבודה של בעל מקצוע שתחת התחזוקה מענפי האחזקה (נגריה, מסגריה, אינסטלציה, צבע, איטום) והחשמליה, נגבה סכום שונה ולא ריאלי בגין שעת עבודה. הצעתה של ענת היא לקבוע מחיר אחיד לשעת עבודה של האחזקה ומחיר אחיד לשעת עבודה של החשמליה.

שעת עבודה לחבר (החבר יחוייב על עבודות פרטיות בלבד כפי שהיה עד היום) תהיה נמוכה במעט משעת עבודה לענף. שעת עבודה בחירום תהיה גבוהה בהתאם:

סיכום פגישה בנושא נסיעה וחניות בשטח הקיבוץ

והדרכים לא לקח את המציאות הזו בחשבון. מצב זה מייצר חיכוך עם הזמן. יחד עם זאת, קיבוץ איננו עיר ואיננו כפר, ההפרדה הדיכוטומית בין מרחב המגורים ומרחב התחבורה והחניות הוא מכוון ומהווה אחד ממאפייניו החשובים של הקיבוץ. רוב רובם של החברים רוצים לשמור על מאפיין זה ומחובתנו - נציגיו לעשות הכול כדי לשמור עליו.

הוצע לקיים דיון בוועדת בינוי בנושא של תכנון של שכונות שעתידות להיבנות והתאמה של שכונות קיימות למציאות של ריבוי רכבים. עוד דובר על כך שכמו ברבות מההחלטות המשותפות שלנו, הרוב הגדול של החברים נוהג באחריות ומקפיד למלא אחר ההחלטות של נסיעה וחניה בשטח הקיבוץ. לצד זה יש מספר חברים קטן שבאופן קבוע נוהג בצורה לא אחראית ולא מקיים את החלטות הקיבוץ ולכן כדי לצמצם את הסכנה הכרוכה בתופעה באופן אפקטיבי יש לפנות ולטפל באופן פרטני באותם חברים. כאשר הכוונה היא להגיע עם אותם חברים להבנה ולהסכמה על הקפדה יתרה בנושאים אלו, למען החיים של כולנו.

נושא אחר שעלה וקשור בנושא הבטיחות בשבילי הקיבוץ הוא פינות בהן חברים בנו גדר/מחסן או מטפחים צמחייה שמסתירה את שדה הראייה והדבר הוא פוטנציאל לתאונות עם אופניים, קלנועיות וכו' וכמו כן, עשויים לחסום או להגביל מעבר של רכבי חירום בעת הצורך (לא עלינו).

סוכם:

1. עובדיה יפרסם עדכון מוועדת רכב שיכלול את כל הפעילות שתוארה כאן ומיד לאחר הפרסום תחל הוועדה לעבוד עם הפנקסים, תזמן חברים לברור בהתאם לצורך ותשית קנסות (בתקווה שלא יהיה צורך). לשיקול עובדיה והוועדה האם לערב את המזכירה/מזכירות בטיפול במקרים השונים.
2. עובדיה יברר אפשרות של תגבור האכיפה בסיוע פקח מהמועצה.
3. חגי, נפתלי ועובדיה יערכו סיור ברחבי הקיבוץ וימפו את אותם מקומות בהם קיימת סכנה לבטיחות (פינות המסתירות שדה ראייה, מפגעים בדרך וכו') וסכנה לבטיחות (חסימה של כניסת רכבי חירום למיניהם, מחסומים מיותרים וכו'). בהתאם למיפוי שיכינו, נפעל לתיקון כל הדורש תיקון.
4. בשיתוף עם ועדת בינוי ייבחן הפן התכנוני של שבילי הקיבוץ והאפשרות להתאמות ולתכנון עתידי במציאות של ריבוי כלי רכב.
5. חברים שכבר ידוע לנו שבאופן קבוע נוסעים בשטח הקיבוץ ו/או חונים במקומות שאינם מוסדרים, יוזמנו לשיחה עם ועדת רכב/מזכירה.
6. הפורום יתכנס שוב בתחילת נובמבר.

משתתפים:

עובדיה נקש - ועדת רכב, עמית שלג - ועדת איכות הסביבה, רם בן שאול - חצר ונוי, חגי גרסטנר - רכז ביטחון, מירב שוטוב - מזכירת קיבוץ.

עיקרי הדברים:

הפורום התאסף כדי לנסות לתת מענה רחב ככל האפשר לתופעה שמסכנת את בטחון החברים והילדים ופוגעת באיכות החיים שלנו - נסיעת רכבים בשטח הקיבוץ וחניה ממושכת במקומות שאינם מוסדרים. ישנם גופים שונים שבאחריותם לטפל בנושא הזה אך בפועל התופעה קיימת ונדמה שאין כלים אפקטיביים להתמודד עם חברים (לא רבים יש לציין) שלא עומדים בהחלטות ואנו חוששים שחוסר הטיפול יגרום להרחבת התופעה ואולי אף לנורמה. ניסינו לבחון אופנים שונים להתמודדות הן בפן הכללי והן הפרטי.

עובדיה עדכן:

1. וועדת רכב בשיתוף עם נפתלי, תציב שלטים בכניסות לקיבוץ המזהירים בפני נסיעה מהירה ומזכירים כי השהות בשטח הקיבוץ מוגבלת לחצי שעה (לצורך פריקה או שינוע בלבד) ולאחריה יש להוציא את הרכב לחניות מוסדרות.
2. יונפקו פנקסים לחברי ועדת רכב ונאמני רכב ובהם פתקים עם הערה לגבי חניה לא תקינה ואזהרה לגבי קנס הצפוי במידה והדבר יחזור על עצמו. הפתקים ימוספרו וניתן יהיה לתעד את מספר הפעמים והתדירות בה קיבל בעל רכב אזהרה. חבר שימשיך להיכנס ולחנות בצורה לא תקינה יוזמן לברור בוועדת רכב/מזכירות ויושטו עליו קנסות בהתאם להחלטת הוועדה.
3. הוועדה ביקשה מעובדיה לברוק דרך המועצה אפשרות לתגבור של פיקוח חיצוני לצורך אכיפה.
4. הוועדה תפרסם בעיתון הקיבוץ הסבר על הפעילות, על חידוש הקנסות ותזמין חברים שהנושא קרוב לליבם להתגייס כנאמני רכב שיסייעו לוועדה לעקוב ולטפל בחברים שמפרים את ההחלטות של נסיעה וחניה בשטח הקיבוץ.

עוד דובר על השינוי שחל בקיבוץ בנוגע לרכבים פרטיים. היום יש ליותר ויותר חברים רכבים פרטיים או רכבים ממקום עבודה. ישנן שכונות, בהן התכנון של השבילים

חברים, אנו נמשיך לפעול כדי לאפשר לכולנו איכות חיים וסביבה בטוחה. אולם, בסוף - זה תלוי בכל אחת ואחד מאיתנו ובמודעות שתוביל למשמעת עצמית ואחריות. אנו מבקשים בכל לשון של בקשה -

1. ככלל, לא להיכנס עם רכבים לשטח הקיבוץ.
2. אם נכנסתם לצורך הובלה ופריקה, אנא - סעו בזהירות המתחייבת.
3. חנו אך ורק במקומות מוסדרים.

רשמה וסיכמה: מירב שוטוב

נהיגת חורף 2018

המשמשים את חברי הקיבוץ וילדיהם: קלנועיות, אופניים חשמליים, קורקינטים ועוד. האחריות על כלי תחבורה אלה חלה על ההורים. עליכם לפעול עפ"י תקנות התעבורה המחייבות את כולנו ללא יוצא מן הכלל. חל איסור מוחלט להחנות כלי רכב בשטחי המגורים בכלל הקיבוץ למעט פריקה וטעינה בלבד.

רישיון נהיגה

יש לציין שישנה תופעה של אי חידוש רישיון נהיגה מבעיות כאלה ואחרות. חובה על כל נהג ונהגת לוודא כי רישיון הנהיגה שברשותו בתוקף, והיה ולא יש להודיע לקצין הבטיחות במייד, חל איסור מוחלט לנהוג בכל כלי רכב שהוא עד הצגת רישיון נהיגה בתוקף.

איכות החיים בקיבוץ חשובה לכולנו! בטיחות היא חלק בלתי נפרד מאיכות החיים. לכן עלינו לקחת אחריות מלאה ולהימנע מכניסת כלי תחבורה למתחמי המגורים שלא לצורך, לשמור על ילדינו ולא לאפשר להם לנהוג בניגוד לתקנות, ללא הגנה מתאימה או ללא הדרכה.

בברכת חורף גשום לברכה.

נפתלי שראל

קצין בטיחות בתעבורה

לכל הנוהגים ברכבי הקיבוץ עונת החורף, מביאה אתה באופן טבעי בעיות "מפרי העונה". בעקבות הגשם שיבוא עלינו לטובה, אנו צריכים לחזור ולסגל לעצמנו אופן התנהגות שונה מהרגלי הקיץ. מומלץ לנהוג לאט יותר, בעיקר בסביבת שכונות מגורים, בתי ספר וגנים, לשמור מרחק ולהימנע מעקיפות מיותרות עקב סכנת החלקה.

כמו כן מומלץ להכין את הרכב לחורף ולבצע בדיקה טרום הנסיעה: בדיקת אורות, בלמים, נוזל ניקוי שמשות - חובה, מגבים ולחץ אויר בגלגלים.

לפניכם מספר דגשים לנהיגת חורף:

- שמרו מרחק בין הרכב שלכם והרכב שלפניכם.
- האטו בפניות וכך מנעו סטיית הרכב מנתיב הנסיעה.
- חובה לנסוע עם אורות דולקים גם ביום החל מה- 1.11.18 ועד 1.04.19
- בגשם שוטף וערפל הדליקו אורות ערפל. חובה לכבות אורות ערפל כשאין ערפל.
- נהגו עפ"י תנאי הדרך ומזג האוויר (המנעו מנסיעה בימים סוערים, במידה ואפשר)
- היו ערניים לסביבה במהלך הנסיעה.

לפניכם מספר דגשים לנהיגה וחנייה בתוך הקיבוץ: בתקופה האחרונה נוספו כלי תחבורה רבים ומגוונים

למה להצביע עפרה?

שלום לחברי קיבוץ מעברות, החלטתי להצטרף לעפרה ברק ולהיות לצידה, כסגן ראש המועצה המייצג אתכם, חברי הקיבוצים. עמק חפר יקר לי וכך גם התנועה הקיבוצית. אני מכבד את רני אידן, אבל אני משוכנע שאחרי 12 שנים הגיע הזמן לרענן את השורות ולבחור ראש מועצה חדש.

כיליד ותושב העמק ומהיכרותי העמוקה את הצרכים שלנו, אני משוכנע ומאמין שעפרה ברק היא המועמדת הטובה ביותר והמתאימה ביותר להיות ראשת המועצה. חשוב לי לציין, אין זה סוד ששני המועמדים לתפקיד סגן ראש המועצה הם חברי קיבוץ מעברות, את שניהם אני מכיר היטב. יעריב יערי הוא חברי לכיתה בתיכון, ולשמחתי אנחנו עדיין חברים (ושנינו לא נגיד אחד על השני מילה רעה גם בהתמודדות) ואת אלדד שלם אני מכיר כסגן ראש המועצה ואנחנו נמצאים בקשרי עבודה רציפים.

עם זאת אני מציע להחליט למי להצביע לראשות המועצה ע"פ המיועד / המיועדת לתפקיד ראש המועצה. אני מאמין שדרוש ניסיון ניהולי בסדרי גודל שלכל הפחות קרוב לסדרי גודל של המועצה שלנו, מועצה עם 41 ישובים, מעל 1,500 משכורות ותקציב שקרוב ל 400 מיליון ש. עפרה ברק, מגיעה בדיוק עם הבשלות שתפקיד זה צריך, היא המועמדת שמגשרת על הפער בין חוסר ניסיון מוניציפאלי לבין ניסיון מוניציפאלי משמעותי שאיתו מגיעה עייפות החומר.

בנוסף שמחתי לשמוע מעפרה כבר בפגישתנו הראשונה: "אני באה לשתי קדנציות, מה שלא תעשה ב 10 שנים כבר לא תעשה גם בהמשך". עפרה מביאה איתה ניסיון רב, כמנכ"לית המועצה האזורית כאן בעמק חפר במשך כ-5 שנים וכמנהלת ישוב קהילתי. לעפרה גם ניסיון ניהולי מהעולם העסקי ומתחום היוזמות ויש לה תואר שני (בהצטיינות) במנהל ציבורי (מאונ' תל אביב) - תואר שהוא רלוונטי לתפקיד. יש אומנם עוד מועמדים, אבל את הניסיון המגוון והממשי ביותר, היכולות וההנהגה המתאימה, מביאה איתה עפרה.

עבורי עמק חפר הוא בית. אני מחובר לעמק הזה מהיום שנולדתי, הורי ז"ל השקיעו כאן את חייהם וכשאבי היה אומר לי "אני עושה לביתי", הוא התכוון לביתו הקיבוצי ולמועצה האזורית עמק חפר. הייתי רוצה להתייחס למספר נקודות שחשובות לנו כקיבוצים:

קרקעות והיחסים מול רמ"י (רשות מקרקעי ישראל):
 כבר שנים שרוב הקיבוצים בעמק מתמודדים לכד מול רשות מקרקעי ישראל ללא תמיכה או סיוע של המועצה. מדובר אולי בנושא החשוב ביותר שצריך להימצא על שולחנו של ראש המועצה, (נושא שהוא מחולל שינוי, שיקבע כמה משפחות צעירות יבנו את ביתם בעמק, כמה תושבים יגורו בכל קיבוץ, איך תראה הקהילה, החינוך, התרבות ועוד), אבל שנים שהמועצה בוחרת לגלגל את האחריות חזרה לקיבוצים. ובינתיים ב 12 השנים האחרונות מחירי הקרקע עלו בעשרות אחוזים, והחלום של בנות ובני העמק לחזור ולהקים את ביתם לצד ההורים הולך ומתרחק.

לאחר שנצח בבחירות אנחנו מתחייבים להקים יחידה שתסייע לקיבוצים בפרט ולישובים בעמק בכלל לקדם את תהליכים מול המנהל עם אנשי מקצוע שעשו תהליכי הפשרת קרקע והסדרת שימושים חורגים בהצלחה כבר במספר ישובים. יש לקיבוצים אפשרות להגיע להסדרים עם המנהל בנושא רכישת הקרקעות, וגם למדינה יש אינטרס לסיים עם הנושא. רק צריך לשים את הנושא בראש סדר העדיפויות ולעבור להובלת תהליכים מול המנהל ולא להיגררות של שנים.

חקלאות ושטחים פתוחים:

החקלאות היא לב ליבו של העמק. החקלאות מגדירה את אחיזתנו בקרקע, מייצרת את השטחים הפתוחים ומברילה אותנו מהערים שרוצות לנגוס בשטחנו. המועצה « לא מסייעת מספיק לחקלאים, לא בהתנהלות מול

המקיים ומפתח את זכויות האדם. רק שילובם של שני אדנים אלה, זה בזה, מוביל לדמוקרטיה אמיתית. אכן, משטר שבו הרוב שולל מהמיעוט את זכויות-היסוד הוא משטר של שלטון רוב, אך אין הוא משטר דמוקרטי. אין לקיים דמוקרטיה בלא זכויות אדם. משטר דמוקרטי הוא איזון עדין בין שלטון הרוב לבין זכויות אדם."

(אהרון ברק, שופט בית המשפט העליון בדימוס, מתוך "מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית").

ענבל נקש

שיש, להיות חלק מתהליך מופלא והיסטורי ואני מקווה לקום למחרת ולגלות שראש המועצה שלי הפך לאישה.

"ערכיה של מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית הם אותם ערכים שמשקפים בזמן נתון את תפיסות-היסוד של הדמוקרטיה המודרנית. דמוקרטיה זו מבוססת בעיקרה על שני אדנים. האחד הוא שלטון העם. משטר דמוקרטי הוא משטר שבו העם מכריע בגורלו. העם פועל באמצעות נציגיו, והנציגים מכריעים בהצבעת רוב. דמוקרטיה, במובן זה, מזדהה עם שלטון הרוב. האדן האחר שהדמוקרטיה בנויה עליו הוא זכויות האדם. משטר דמוקרטי הוא משטר

החינוך הקיבוצי

המשך רשימותיו של יונתן פלד על הקיבוץ

מרכיב מהותי של החברה הקיבוצית היה החינוך הייחודי שלה.

החינוך בקיבוץ נבע כמובן, מהשקפת חבריו לגבי החברה וערכיה – אבל גם – ואולי בעיקר – מצורכי החיים באותה תקופה. כמו כל חברה, חברי הקיבוץ רצו לחנך את צאצאיהם להמשך דרכם, ערכיהם ורעיונותיהם. אי לכך, כפי שבקיבוץ כל דבר היה משותף, גם גידול הילדים אמור היה להתבצע במשותף. מעבר לכך קשיי היומיום וצורת הארגון של הקיבוץ למעשה היוו את הגורמים המרכזיים להחלטה זו. כל החברים היו חייבים לעבוד, על כן הילדים רוכזו בבתים מיוחדים על מנת שאפשר יהיה לשמור עליהם ולטפל בהם בזמן שהוריהם יצאו לעבודת יומם. אלה היו בתי הילדים.

בראשית דרכו של הקיבוץ החברים חיו באוהלים ובצריפים רעועים בדרך כלל. את הילדים רצו לשכן במבנים טובים. תנאי התברואה היו קשים בקיבוץ הצעיר ומחלות רבות פגעו באוכלוסייה כולה, על כן היה ברור שהילדים צריכים לחיות בתנאים טובים יותר. היה איסור על ההורים לבקר את צאצאיהם במשך היום. גזירה זו נבעה בשנים הראשונות מחשש להעברת מחלות.

חיי הקיבוץ היו מאוד אינטנסיביים: כל חבר וחברה היו צריכים – בנוסף לשמונה או תשע שעות עבודה, שישה ימים בשבוע – גם להשתתף בישיבות צוות במקום העבודה, ישיבות של ועדות וכן פעילויות שונות (תרבות, פוליטיקה, תורניות עבודה), הכול בשעות הערב...

דרך חיים זו הקשתה מאוד על אפשרות של טיפול משפחתי בילדים, גם כשרצו בכך מאוד. בקיבוץ הסתובבו לאורך שנים רבות תיאוריות חינוכיות שונות שמקורן באירופה של ראשית המאה ה-20 – כתוצאה מכך רצו שהילדים יחונכו על ידי נשות מקצוע שמתמצאות בתיאוריות הללו. הן הוכשרו לטפל בילדים והתמסרו לכך בכל מאודן. ההורים קיבלו את ילדיהם למשך כ-4 שעות בלבד בכל יום (בין 4-8 אחה"צ), אך שעות אלה הוקדשו לילדים בלבד והיו אינטנסיביות מאוד. למעשה אפשר להגיד, כי בשיטה זו ההורים בילו עם ילדיהם הרבה יותר "זמן איכות" מהורים ממוצעים מחוץ לקיבוץ. אפשר גם להגיד, שהילדים נתפשו כ"רכוש הקיבוץ" (ילדים של כולנו). למרות זאת, מחקרים שנערכו בשנות ה-70 של המאה ה-20 הראו שההורים בקיבוץ מהווים את הגורם הכי משפיע על התפתחות הילדים, נפשם ואופיים.

הילדים היו בבתי הילדים לא רק במשך היום, אלא גם ישנו בהם (לינה משותפת). ההורים הביאו את ילדיהם לאחר הבילוי המשותף, בין השעות 8-9 (לפי הגיל) בערב לבתי הילדים. שם מסרו את הצאצא/ית לידי "המשכיבה", ז"א מטפלת מנוסה שלקחה את הילד/ה, הרגיע אותה/ה לאחר הפרידה מההורים וישבה ליד הקטנים המנמנים, עד שכולם נרדמו. במשך הלילה היו שומרות שהשגיחו על הילדים. במשך הזמן הופיעו אמצעים טכנולוגיים שהקלו את ההשגחה על מה שקורה בלילה בכל אחד מבתי הילדים. אם היו בעיות אצל הילדים, כל אמא נפגשה לפני הפרידה עם השומרת והשאירה לה הערות לגבי בעיות אפשריות וכן הוראות טיפול. למעשה כל השיטה היתה מבוססת על אמון מלא של האמהות במערכת: למשל בקיבוץ מעברות באמצע שנות ה-70 נערך מחקר של אוניברסיטת חיפה בקרב כל האמהות עם ילדים במערכת החינוך לגבי שביעות רצונן מהשיטה. 85% מהאמהות הביעו שביעות רצון ואמון מלא במערכת. ההתפוררות החלה, כשמערכת זו התחילה "לגמגם": עם כניסת התעשייה והתרחבות אפשרויות החברות לעבוד במקומות עבודה ובמקצועות רבים יותר, מעטות בלבד בחרו לעבוד בחינוך. כתוצאה מכך פחות נשות חינוך מקצועיות עבדו עם הילדים. בנות צעירות שרק סיימו את השירות הצבאי הוכנסו לעבודה עם הילדים. התחילה תורנות של שנת עבודה אחת בבתי הילדים לאחר הצבא בין הבנות. בעת ההשכבה – שבדרך כלל היתה מלווה במתח – פחות ופחות מטפלות הסכימו להישאר ליד הילדים למשך שעה ויותר, בזמן שהילדים שלהן הושכבו על ידי אחרות. הפתרון (הדחוק) בא עם "השכבת הורים", ז"א – תורנות בין הורי הילדים לשינה בבית הילדים. היות ולהורים היו עיסוקים נוספים, הם לעיתים התחלפו בינם לבין עצמם. הופיעו יותר ויותר תקלות כשמפעם לפעם אף אחד לא ישן בבתי הילדים. יותר ויותר חברות התחילו לסרב לעבוד בשמירת לילה לאורך שבוע שלם.

בהתחלה קיצרו את התורנות הזאת ל-2-3 לילות, א"כ השומרות התחלפו כל לילה. כתוצאה מכך האמהות לא תמיד ידעו מי שומרת הלילה. הילדים לעיתים כלל לא הכירו את השומרת. נוצר חוסר ודאות למי להשאיר הוראות כשהילד לא מרגיש טוב, או חולה חו"ח. ואז האמא לקחה את הילד ללילה הביתה....

ב-1984 מעברות עברה – כמו שאר הקיבוצים – ללינה משפחתית. במקרה "יצא לי" להיות מזכיר הקיבוץ בתקופה בה תהליך זה הגיע לשיאו בקיבוץ מעברות, על כן בעצם נאלצתי להיות בין מובילי המהלך למרות שהאמנתי (ובעיקרון גם כיום מאמין) בלינה משותפת.

האם "הלינה המשותפת" היתה טובה לילדים או רעה? לדעתי היו ילדים שמאוד אהבו אותה, היו אחרים שסבלו

מפורשת להרגיל את הילדים לשחק עם כלים בהם יפגשו מאוחר יותר בחיי היום-יום ובזמן משחק איתם יכולים לפתח את דמיונם. שעת קריאה על ידי המטפלות היתה חלק חשוב בתוכנית היומית של הילדים והפעוטות. כפי שהוזכר קודם ביקורי הורים במשך היום היו אסורים. איסור זה נומק בכך, שביקורים אלה מפריעים לשגרת הקטנים - אבל לדעתי הסיבה האמיתית היתה שמרנות: היה זה איסור שנשאר מתקופה בה היה פחד חזק מפני הדבקה במחלות. שיטת החינוך הקיבוצית נחשבה באותם הימים - כפי שנחשבת גם כיום - כייחודית ובעלת רמה גבוהה בהרבה מזו שהייתה נהוגה מחוץ לקיבוץ.

כשבת או בן הקיבוץ הגיע לגיל בית הספר, הם הצטרפו ל"חברה הצעירה" - קרי בית הספר היסודי. בכיתה ז' הם עלו "למוסד החינוכי", ז"א - ביה"ס התיכון. על בית הספר הקיבוצי במאמר הבא.

יונתן פלד

...הלכה שלגיה ביער. וביער עצים גדולים וחיות רבות. שלגיה הלכה ואוכלי האדם קשרו את האיש המסכן לעץ והכינו מדורה. אז הרים רובינזון קרוזו את הרובה קם יריד בבית. סה פה? איזה מין צרה צרורה פה? ליורקה מרים ידים הוציאה עדנה הפרה את לשונה ורצתה ללקק את חנה'לה ושמלתה החדשה, אך חנה'לה אמרה לה טוב גמדים. אני אבשר לך, אנקה את ביתכם, ואתם תצאו ליער לצוד צייד יצאו רובינזון וששת בבוקר השכם. הם עלו להרים לחפש עזיבר וראו חיה גדולה רצה חיה בו שנתים. והמעיל זהב פרום. עוד שנה - המעיל אפילו עוד יותר יפה. יפה שמלתי החדשה - אמרה חנה'לה לכלבלב הקטן - אמא שלי תפרה לי אותה, זו שמלת השבת החדשה שלי...

איור: דן גלברט.
מתוך: פנימי בהחלט! צרור קריקטורות מחיי הקיבוץ.
הוצאת הקיבוץ המאוחד, 1964.

ממנה מאוד. מקרב אלה שסבלו, אחדים בעלי כישרון ספרותי כתבו בכגרותם יצירות שהשחירו מאוד את החינוך המשותף בכללו. מקרב אלה שאהבו את הדרך הזאת, מעטים מאוד הקדישו מאמץ לתת פומבי לחוויותיהם החיוביות (אחת הבודדות שעשו זאת היא ערה פריטש שלנו).

בסה"כ רוב הילדים הסתגלו אל הלינה המשותפת כמו שילדים מסתגלים כמעט לכל דבר מבלי שזה ישאיר בהם רושם עמוק לאורך הזמן. ככל הנראה הבעיה היתה יותר עם חלק מהאמהות, להן היה קשה למסור את צאצאיהן - בייחוד בגיל הינקות - למערכת החברתית. דעתי היא, שהדרך האידיאלית יכולה להיות - לינה משפחתית עד גיל 3 בערך ולאחר מכן מעבר ללינה משותפת.

לשינוי זה של המעבר ללינה משפחתית היו השלכות מרחיקות לכת בתחום הכלכלי והחברתי גם יחד: ראשית כל - גודל הדירה הקיבוצית. יש לזכור, שפונקציות חיי היומיום נחלקו בין המרחב הפרטי לציבורי. הארוחות נערכו בחדר האוכל. לינת הילדים נעשתה בבתי הילדים. המרחב הפרטי נדרש למעשה רק ללינת החברים ולהתנהלות המשפחה בשעות בהן הילדים היו בבית.

עד שנות ה-70 לא היו טלוויזיות בבתים. מי שרצה לראות טלוויזיה, ניגש למכשיר היחיד שהיה מוצב בחדר האוכל (בעזרה). כתוצאה מכך נבנו בקיבוץ דירות ממש קטנות. עד המעבר ללינה משפחתית גודל "שכון הותיקים" היה לא יותר מ-56 מ². הן כללו פרוזדור כניסה + מטבחון, מקלחת ושרותים, סלון וחדר שינה. השיטה היתה מאוד חסכונית מבחינה כלכלית, אבל כשהפציעה הלינה המשפחתית דירה בגודל כזה לא הספיקה עוד. תחת לחץ החברים הקיבוץ נאלץ להשקיע סכומי כסף גדולים מאוד בהגדלת הדירות והוספת חדרי ילדים לכל דירה. בעיה זו הפכה לקריטית בייחוד בקשר לילדים וילדות הגדולים, תלמידי ביה"ס התיכון.

השפעה נוספת למעבר ללינה משפחתית היתה - הצורך לשמור על הילדים אחרי שעות העבודה ובייחוד בלילות. דבר זה ניטרל חלק משמעותי של פעילות החברים בתחומי החיים השונים. כל החיים נעשו "ממוקדי משפחה". פחות ופחות הלכו לחדר אוכל - בייחוד בערבים, עד שחדר האוכל נסגר בסופו של דבר בשעות הערב. בבוקר הוא נשאר פתוח רק לאחר דיון סוער בקיבוץ, כשרבים - ובראשם מנהל ענף המזון - רצו לסגור אותו.

שיטת החינוך בקיבוץ היתה מבוססת על חוויות. למשל הומצאה "חצר השמונצים", כפי שזה קיים עד היום: במקום - או לצד - הפצעים שכל מטרתם לשמש כצעצועים, נערמו בחצר ליד כל בית ילדים כלי בית שיצאו משימוש, במטרה

על קצה המדף... עדכונים מהכולבולית החדשה

עובדים במרץ על סידור המדפים ושיפור הניראות והנגישות של כלל המוצרים. החדשים הקרובים יוקדשו ללמידה. במהלכם נכיר את הרגלי הצריכה של הציבור, נבצע התאמות, נגשר על פערים, נתקן כשלים וננסה לשלב תחומי מוצרים חדשים - כמו הלכשה תחתונה ומאפים טריים.

אנו כשויבים לרחשי ליבם של הציבור ומודעים לכך שקיימים פערים בתחום הפירות והירקות, כיום פועל בכולבולית זכייני חיצוני שהסכם העבודה מולו נחתם לפני שנתיים. אנו מודעים לכך שקיימת אי שביעות רצון מאיכות הסחורה ולכן פועלים בימים אלו לפתרון המצב והתאמת ההסכם ותנאי העבודה מול הזכייני לצרכי המקום החדש והקהילה.

נשמח לשמוע הארות והערות לשיפור ולשימור ואנו מודים לציבור על אורך הרוח והסבלנות שכרוכה בהסתגלות למקום החדש. אנו מבטיחים כי נמשיך לעבוד במרץ על מנת ללמוד, להשתפר ולספק לחברי הקיבוץ חוויית שירות נוחה, מקצועית ואיכותית בכל עת.

בברכה, חיים אילון וצוות הכולבולית.

חברים שלום,

בחודש אוגוסט האחרון, בשעה טובה ולאחר המתנה ארוכה, איחדנו את הכולבו והמרכולית תחת קורת גג אחת. התהליך היה מורכב ודרש ימי היערכות ארוכים. צוות הכולבולית, בסיועם של מתנדבים, עמל שעות רבות על מנת להכין את החנות לפתיחה מהר ככל הניתן.

החנות החדשה גדולה ומרווחת מקודמותיה. מאפשרת תצוגה מסודרת יותר, מגוון רחב של מוצרים חדשים, נגישות גבוהה, חניה גדולה ונוחה ובאופן כללי חוויית קניה איכותית ומהנה יותר.

ככל מקום חדש גם אנו חווים חבלי לידה ומשקיעים מאמץ רב ביצירת תהליכים חדשים שמטרתם שיפור השירות לחברים. בתקופה הקרובה נסיים לבנות מערך הסכמי שכר ומכרזים מול ספקים שמטרתם להוזיל את המחירים לצרכן. כמו כן בימים אלו אנו מגבשים, מדריכים ומחדשים את צוות העובדים הקיים על מנת ליצור תהליכי עבודה חדשים שמטרתם להפוך את עובדי הכולבולית לצוות מקצועי ושירותי ברמה הגבוהה ביותר. בנוסף, כמו שניתן לראות בין מדפי הכולבולית, תוך כדי העבודה השוטפת, אנו

בית לחיים קורם עור וגידים!

נערכה פגישה בין "כנרת" להורים
פוטנציאליים שמעוניינים שילדיהם
יתאוררו ב"בית לחיים", בפגישה
הציגו אנשי "כנרת" את אופיו של הבית
ותהליכי הקבלה אליו. "כנרת" זוהי
החברה אשר תהיה מפעילת הבית
בשורות טובות ונמשך לעדכן...

צוות ההקמה: אבינועם גרינברג,
מיה לוי, עטרה כהן, רוני בר ניר, אלה
דינאל ואדוה כפיר.

חברי קיבוץ יקרים,
אנו שמחים לספר לכם, שפרויקט "בית
לחיים" קורם עור וגידים! אנחנו פועלים
במרץ לפתיחת הבית אצלנו בקיבוץ כפר
ביןאר הקרוב!

לשמחתנו, משרד הרווחה אישר את
הפרויקט ומחכה יחד איתנו להקמת
תנאים נוספים, חולה מוסכם בין
הקיבוץ לחברת "כנרת" (אותו נביא
בהמשך לשיחת הקיבוץ ולהצבעה).

הישוב ועל חיי היומיום וכמובן מעלות הכל לאינטרנט בתוכנת "קיסופט" לאיתור המידע בקלות.

ראיתי שהארכיון מאד קטן וצפוף וקשה לעבוד בו יותר משניים שלושה מתנדבים ביחד. המקום לא מתאים והיה טוב אם אפשר היה למצוא מקום יותר גדול, עם פחות לחות ויותר חללים לאכסון ולשמירת החומר הארכיוני, וחלל מתאים להנגשת המידע לציבור וכך לאפשר עבודה של מבקרים וחוקרים במקום. הבנתי שהארכיון מקבל גיבוי ותמיכה מהמזכירות וזוכה להערכה רבה, יתכן שכדאי לשתף אותם במציאת מקום גדול ומתאים יותר.

כל הכבוד! המשיכו בעבודתכם החשובה והמסורה ושמרו על המורשת וההיסטוריה של מעברות וכן על תיעוד חיי היומיום שלכם למען יוכל הדור הצעיר לדעת ולהכיר מאיפה הכל התחיל.

להתראות,
ברוריה קייתי, מנהלת מרכז תיעוד - מ.א. עמק חפר

הביאה לדפוס: עינת טחנאי, ארכיון הקיבוץ

מכתב שהתקבל בארכיון לפני ימים ספורים.

עינת היקרה

שמחתי מאד לבקר בארכיון הוותיק והמסודר של מעברות ולהכיר אותך ואת המתנדבות המסורות שלך דליה אשר, עדיקה נקש ושושנה אפרתי. נהייתי מהסיוור וההליכה בשבילי הקיבוץ, ולמדתי המון על תקופת ההקמה, וראשית דרכה של מעברות בחיפה ועד העברתו של הקיבוץ לעמק חפר בשנת 1933.

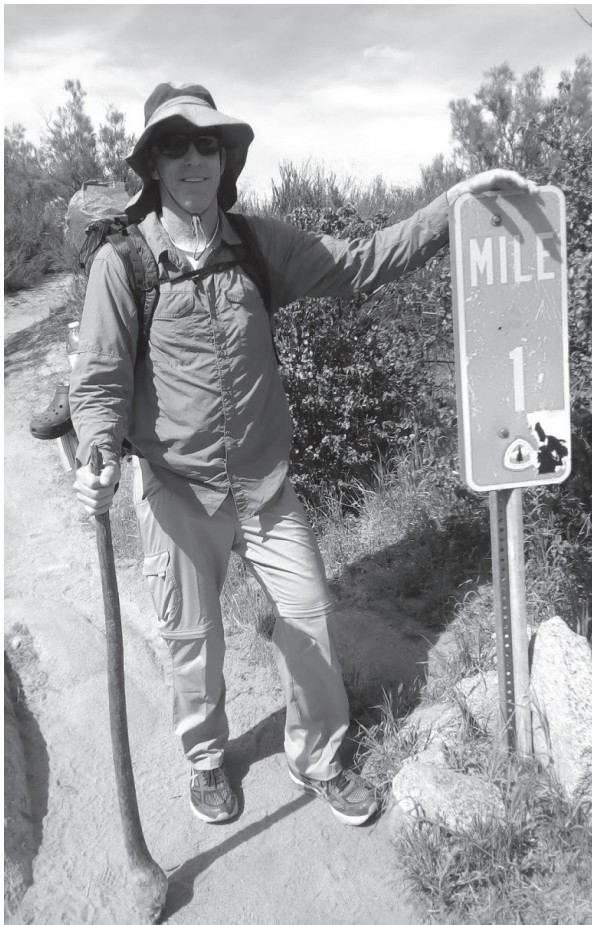
התרשמתי משיחה איתך, עם דליה ועם עדיקה שהעבודה של צוות הארכיון היא מגוונת, מעניינת וחיונית. היא כוללת ארגון חומרים בתיקים אישיים, של החברים החיים, הנפטרים ואפילו על אלו שעזבו... יש צוות רציני העוסק בתיעוד מבוגרים, אתם נותנים חשיבות גדולה לאיסוף ושמירה של כל מה שנכתב ע"י החברים, אתן שומרות ו"מפענחות" תמונות ישנות/חדשות המספרות על אירועי

על האתגר ראיון עם אורי שלם

לאחר שהלכתי בשביל ישראל בתנאים הכי קשים, למשל, זה לא מצליח לדמות את סדרי הגודל של ההליכה בשביל ה-PCT, זה בקושי מדמה את ההתחלה שלו. לכן אמרתי לעצמי שאגיע מוכן מבחינה פיזית, ואתמודד עם הקשיים המנטאליים כשהם יגיעו. מראש הגדרתי לעצמי שאם יגיע המשבר המנטאלי במהלך ההליכה, ואני מרגיש שאני לא נהנה (והרי המטרה בסופו של דבר ליהנות), אז אני נותן לזה עוד שבוע, ומקסימום חוזר הביתה”.

מה גילית כשהתחלת את המסלול?
”בשום שלב של ההליכה לא סבלתי מקושי פיזי. בעצם הגעתי לשביל בלי אף תוכנית מלבד העובדה שצריך ללכת 20 מייל ביום. הזמנתי ציוד קל משקל, הגעתי לסן דייגו ומשם לקחתי אוטובוס לתחילת השביל. המזל האיר לי פנים ובמהלך הנסיעה פגשתי בחור צרפתי בשם ז’אן, בן גילי, והחלטנו להתחיל את השביל ביחד. גילינו שאנחנו הולכים פחות או יותר באותו הקצב, ונשארנו ביחד עד שבוע לפני הסוף. כך יצא שהיינו קבוצה קטנה של שני אנשים, והצורך שלנו לכוא במגע עם מטיילים אחרים היה קטן יותר. היה בזה יתרון גדול מאד, כי היה לי עם מי לחלק חוויות ויכולנו לעזור אחד לשני בעת קושי”.

”המשבר המנטאלי שחששתי ממנו אכן הגיע, למזלי רק בשבוע האחרון של המסע”, שיתף אורי שלם בפוסט שכתב בפייסבוק, והסביר כי ”זה קרה משילוב של מספר גורמים ביחד: הראשון, החלקה בזמן חציית נחל ונפילה על סלע. השני היה החלטתו של ז’אן לסיים את המסע ולנסוע הביתה. הגורם השלישי היה השינוי במזג האוויר, נהיה קר, ערפילי וגשום”.

אורי המשיך ומנה את תחושות המשבר: ”זה מתחיל מהבטן, עובר לגרון ונגמר בדמעות בעיניים. החשש מההליכה לבד של 120 מייל. חשש מהליכה בהרים הגבוהים של וושינגטון יחד עם הכאב בצלעות ומצב הרוח הירוד. החלטתי לקחת את השבוע האחרון כאתגר המנטאלי של השביל. אפשר לומר שבשביל זה יצאתי למסע הזה, כדי להגיע לנקודת המשבר שממנה רואים את הדברים החשובים בחיים. עבורי זאת משפחתי, אורלי, גל והנכדות”, הוא סיכם.

שביל הרכס הפסיפי (באנגלית: Pacific Crest Trail או בקיצור PCT) בארה”ב מתחיל בדרום בגבול קליפורניה-מקסיקו ומסתיים בצפון בגבול של וושינגטון-קנדה. אורך השביל 4,286 ק”מ (2,659 מייל). ”הספר ‘הולכת רחוק’ (Wild) שכתבה שריל סטרייד ועובד גם לסרט בשנת 2014 הקפיץ את כמות האנשים שהולכים בשביל זה”, הסביר לי אורי. ”במקום 500 איש בשנה, הולכים עכשיו 5,000 איש אשר מגיעים מכל העולם. יחד עם זאת, האמריקאים נותנים כל יום רק ל-50 איש לצאת לשביל, ולכן התחושה היא שהולכים לבד”.

על מנת לשוחח על האתגר המנטאלי האישי שמציבה ההליכה הארוכה בשביל, וכיצד ניתן להתכונן אליו (אם בכלל), נפגשתי עם אורי בביתו, יומיים לפני שהעביר במועדון לחבר הרצאה בנושא זה.

ספר על ההכנות לטיול.

”החלטתי להגיע מוכן ברמה הפיזית ולשם כך נעזרתי בליאור שרון לבניית תוכנית אימונים מדורגת ומתונה של שנה וחצי מראש, שתביא אותי ליכולת הליכה של 30 ק”מ ביום וברצף. ליאור ליווה אותי חודש אחר חודש במעקב אחר העלייה בסרגל המאמצים. המטרה העיקרית הייתה להכין את הגוף כדי למנוע פציעות. על מנת לקבל מושג על מה מדובר קראתי בלוגים של מטיילים, ודיברתי עם שלושה אנשים מהארץ שהלכו בשביל, כולם אנשים צעירים (כמו רוב המטיילים בשביל). מהדברים שקראתי וששמעתי היה לי ברור שלא ניתן להתכונן לשביל מבחינה מנטאלית. גם

כל אחד רוצה להגיע במהלך הטיול לנקודת קיצוץ מנטאלית, שבה יגיד לעצמו מה באמת חשוב לו ומה נותן לו את הכוח שלו להמשיך. אצלי זה קרה רק בשבוע האחרון של הטיול: ז'אן החליט שהוא הולך הביתה, כל הגוף שלי כאב לאחר המכה החזקה בצלעות, מזג האוויר הפך להיות סגרירי וכל זה ביחד הכניס אותי למצב של קושי. נאלצתי להתמודד עם כל כוחות הנפש שלי כדי להשלים את הקטע שאותו תכננתי ללכת. זאת היתה חוויה חזקה ועוצמתית שהייתי חייב להתמודד איתה לבד בשטח."

מהיכן שאבתם כוחות להתמודדות?

"במהלך המסלול הקשר עם הבית עוזר ונותן אנרגיה. בהרים אתה מנותק כי אין קליטה ולא ניתן להתקשר לאף אחד. בכל יום שלחתי הודעה עם לחצן מצוקה לוויני כדי שאורלי לא תדאג. לאט לאט זיהינו את הנקודות בהרים שיש בהן יותר תקשורת, ושם היינו עושים הפסקות. כשהצלחתי לשוחח עם בני המשפחה, וכאשר העליתי תמונות וסיפורי מה קרה ואנשים עקבו והגיבו, זה היה מאד נחמד. בחודש וחצי האחרון כשהיינו במדינת אורגון הלכנו בתוך עשן. זה דמה לערפל בלי ריח רע שמקיף אותך ולא מאפשר לך לראות את הנוף. זה הפך את ההליכה לקשה יותר מבחינה מנטאלית. במצב כזה אנשים מציבים לעצמם אתגרים כדי להמשיך ללכת. אנחנו הצבנו לעצמנו יעד ללכת את כל אורגון בלי הפסקות, וככה הלכנו 40 ק"מ ביום ברצף במשך 18 ימים."

איך עבר עליך הקטע האחרון של המסלול?

"ז'אן הלך הביתה שבוע לפני הסוף, ואני רציתי להמשיך עד הנקודה הכי רחוקה שהשביל בה היה פתוח. בשבוע הזה הנוף כבר הפך לצלול וירוק, אבל דווקא אז הראש שלי היה פחות פנוי לכך, כי הוא היה עסוק בפן המנטאלי, כלומר איך

יש לך דוגמאות למצבי קושי בהם עזרתם זה לזה?

"ז'אן הוא איש ההרים, ומבחינתי היתה פה הזדמנות ללכת עם בן אדם מנוסה שיכול ללמד אותי ולהדריך אותי ללכת בהרים גבוהים ומושלגים. מהצד השני הוא לא מכיר תנאים מדבריים-צחיחים עם מחסור במים, וה-1000 ק"מ הראשונים היו בנוף מדברי, כך שאני עזרתי לו. בלי קשר יש את הדברים הקטנים, עוזרים זה לזה כשנגמר האוכל או הגז לבישול וזה עוזר מאד. מאד משמעותית ההרגשה שיש מישהו שמתחילים איתו את היום בכוס קפה וגם אפשר לדבר איתו בסוף כל יום. כשתכננתי את הטיול חשבתי שאלך את השביל הזה לבד. יש מטיילים שהולכים עם מטיילים שפגשו לתקופה של שבוע או חודש, אצלנו ההליכה המשותפת התבררה כנוחה ומועילה לאורך כל המסלול."

איך באה לביטוי ההתמודדות האישית עם הדרך?

"לכאורה הלכנו ביחד, אבל למעשה תשעים אחוז מהזמן כל אחד הלך עם עצמו. לא היו לנו שיחות נפש זה עם זה, ודיברתי איתו בממוצע אולי שעה ביום. ההליכה המשותפת היתה מהבוקר ועד הצהריים, וגם אז כל אחד עם עצמו ועם המחשבות שלו. לאחר ארוחת הצהריים המשותפת אני המושכת ללכת בקצב יותר איטי והוא מיהר יותר להגיע למחנה. אם היה קורה לי או לו משהו במהלך הדרך אז לא היה אפשר לעזור בזמן אמת. הזמן שלי עם עצמי היה אחד הדברים שלא ניתן היה לצפות מראש כיצד אתמודד איתו. להפתעתי הרבה לא היתה לי בעיה עם זה. אולי ההליכה המשותפת עם ז'אן גרמה לי לשקט פנימי והרגשתי עם זה טוב. התנתקתי כמעט טוטאלית מהמחשבות על העבודה בארץ. אחרי חמישה חודשים של הליכה חשבתי שאולי יצונו לי תוכנות מיוחדות על עצמי אבל זה לא קרה. כשסיימתי את ההליכה הסתכלתי אחורה וכל מה שחשבתי היה 'לא יכול להיות שהלכתי את כל זה'."

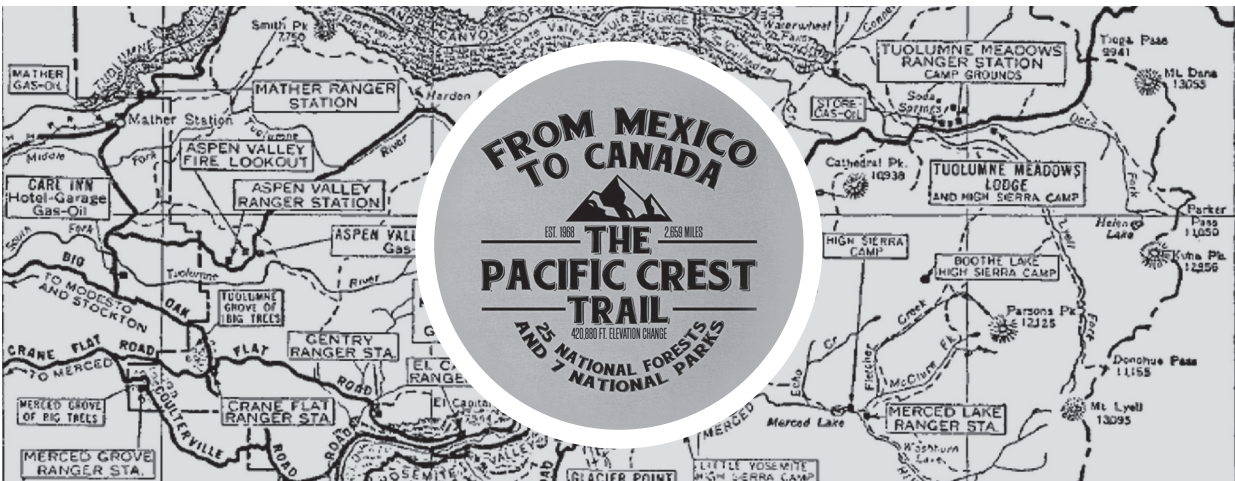
יש לך מסר לחברים המעוניינים להציב לעצמם אתגרים גדולים בחיים?

"ברגע שמציבים מטרה, ועושים תוכנית עבודה שמותאמת ליכולות שלך, מדהים להיווכח לאיזו רמה אפשר להגיע. אני בחיים לא חלמתי ללכת 50 ק"מ ביום! הצבת המטרה והעבודה המסודרת גורמות לאדם לעשות דברים מדהימים, וכל אחד יכול לעשות את זה אם יעשה את הדרך שלו בצורה מדודה והדרגתית. הגוף שלנו הוא מכונה גמישה המסתגלת למצבים רבים."

ראיין: ערן שבתאי

אני עכשיו מביא את עצמי ללכת את כל המקטע האחרון לבד ולסיים אותו בשלום, כשאין לי שותף שיתמוך בי. לאחר יומיים של הליכה במצב רוח שכזה עקף אותי בחור ישראלי שהכרתי מהשביל. בבת אחת ממצב של לחץ וחוסר אנרגיות הכל השתחרר אצלי, והרגשתי בן אדם חדש. כל המועקה והכבדות שהיתה לי נעלמה. הלכתי איתו הליכה אינטנסיבית של 50 ק"מ ביום באזור הררי, אבל ההרגשה היתה טובה. הגעתי לכביש שבו תכננתי לעצור, ובדיוק כשהגעתי פתחו את הדרך לקנדה, אבל כבר היה לי כרטיס טיסה מוזמן ולכן עצרתי שם. התחושה שלי היתה שעשיתי מסע שלם, ועוד 60 מייל לא ישנו את התחושה הזו.

אמנם הלכתי בשביל חמישה חודשים, אבל מבחינתי המסע לקח שנתיים. זאת מסגרת של עבודה ממוקדת שכוללת קימה בחמש וחצי בבוקר והליכה קבועה. סך הכל זה פרק משמעותי בחיים, אפשר להשוות את זה למסלול שחייל עושה בצבא. סיימתי את השביל בתחושה של רוויה, ובשלב זה אני לא מרגיש צורך לעשות עוד אתגר בסדר גודל כזה."

חלומות על הסופרמרקט

שוב אני עם חוויות מהסדנא "כתיבה יוצרת חיים" עם דבורה חיץ בבית הלוי. הפעם שירים על המרכול. למשל "רמי לוי בתלפיות" של עמיחי חסון שמתכתב עם שירו של אלן גינזברג "סופרמרקט בקליפורניה" (שווה לחפש בגוגל):

שום מחשבות לא פוקדות אותי הלילה, וולט ויטמן
ואלן גינסברג, נוכלים עריריים חשוכי ילדים,
בסופרמרקט
בתלפיות מתלבט בין מארזי חתולים, רואה את
אחראי
המשמרת קורא לנערי האריזה לשוב לעבד מארגזי
הקשואים
וברמקולים מכריזים אדון רמי לוי אדון רמי לוי
נמצא בסניף שאו שערים
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מי שאמר
לעגבניה שקל תשעים לקילוגרם.

ויש גם "בהיפר" של אגי משעול:

בסמטות ההיפר אני דוחפת עגלה כמו אמן
של שתי הכרוביות מנוטת על פי שירשימת הקניות
שיצא לי הבקר מעל לקפה.
כותרות המבצע מתנפנות למעיינים
בסוגת הרכיבים של כריכות המזון וקלידרמן
מנעים לעופות הקפואים. גם אני
שחיי עשויים רק מחיים, מתנהלת בעקול הדוגלי
אל מר פלינקר הממתיק לתוך אזני כי זה רק הגוף
שמתפורר אבל הנפש לעד היא צעירה
תאמיני לי. אני מאמינה. אך פני ליונתן
ואלכסנדר
חושו אחים אל הכוסברה
חושו חושו אחים
אני משוררת ההיפרשוק
אשורר את רשרושו של הקורנפלייקס
ואת עקמומית המלפפונים המורדים
עד שתושיט לי הקופה-רושמת
גרסה סופית ומדפסת
של שירי.

ואז אנחנו מתבקשים לכתוב משהו מהחיים שלנו. אינסטינקטיבית עולה המחשבה על הכולכולית שלנו: בקיבוצנו שכנו שני יריבים-

בסנדלריה הישנה, מתחת לחדר האוכל, שכנה המרכולית: בור קפוא של שקיות סנפרוסט, ארון של חומוסים, מדף של פירות ים קפואים מתאילנד, אלכסנדר ופינק ליידי וארון הגבינות אפס אחוז, חמש אחוז, עשרים ושמונה אחוז... ממול, מעבר לכביש המתפרק שכן הכולבו: שוקולדים, נורות (LED!), נייר טואלט, בירות, כרטיסי ברכה לכול אירוע ("HAPPY BARMITZVAH!"), טוסטרים ועוד. עשרים שנה אומרים שצריך לאחד את שני המוסדות, ש-למה פתוח רק בשעות הבוקר ולמה ביום שלישי סגור ולמה סטודנטים צעירים במקום לעבוד בפלחה או ברפת יושבים בקופה? לאחר דיונים קדחתניים במשך שלוש שנים הוחלט: מעבירים את שני המתחרים לבור התחמיץ הישן וייקראו להלן "הכולכולית"!

שנתיים לקבל היתר בניה, שנתיים וחצי לבנות ועוד שנתיים וחצי לרישיון עסק (מוגבל) וכך בערב ראש השנה התשע"ט נפתחה ברוב שמחה הכולכולית. וכך יושבים להם שבת אחים גם יחד השמפו עם הדג הקפוא, כרטיסי הברכה עם הטחינה הגולמית מהר ברכה והסטודנטים של המרכולית עם אלה של הכולבו. רק דבר אחד חסר - היכן, לכול הרוחות, נמצא הפריילי אחד וחצי אחוז?...

עופר הרצוג

עובר ושב

דגן סגל
מסיים תקופה של חופש מיוחד
וחוזר לקיבוץ
ברוך השב!

יותם פלר ורז ישראלי
סיימו מסלול צעירים והודיעו
על עזיבת הקיבוץ

עומר כהן
הודיעה על עזיבת הקיבוץ (מחופש)
בהצלחה בכל אשר תפנו!

